

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa H. K.

przeciwko K. B. i G. N.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 lipca 2012 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 15 listopada 2011 r.,

- 1) oddala zażalenie;
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanych kwotę 1834 zł (jeden tysiąc osiemset trzydzieści cztery) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Powód za pośrednictwem reprezentującego go adwokata wniósł apelację od wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 23 listopada 2010 r., oddalającego powództwo, określając wartość zaskarżenia kwotą 65 000 zł oraz uiszczając opłatę apelacyjną w wysokości 2 000 zł.

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił apelację jako niewłaściwie opłaconą, ponieważ od podanej wartości zaskarżenia opłata apelacyjna wynosiła 3 250 zł (art. 373 k.p.c. w związku z art. 130² § 3 k.p.c.).

Sąd odwoławczy podkreślił, że w rozpoznawanej sprawie, wszczętej w dniu 7 kwietnia 2005 r., miał zastosowanie art. 130² § 3 k.p.c. mimo jego uchylenia z dniem 1 lipca 2009 r. (art. 8 ust. 1 ustawy nowelizującej z dnia 5 grudnia 2008 r. ..., Dz. U. Nr 234, poz. 1571).

W zażaleniu powód wniósł o uchylenie tego postanowienia kwestionując przede wszystkim zastosowanie przez Sąd Okręgowy art. 130² § 3 k.p.c., będącego – zdaniem skarżącego – przepisem niekonstytucyjnym, który nie powinien być stosowany po dniu 1 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trafne i w istocie niekwestionowane jest stwierdzenie Sądu Okręgowego, że powód za pośrednictwem swego pełnomocnika uiścił opłatę od apelacji w niewłaściwej (zaniżonej) wysokości; uiścił 2 000 zł zamiast 3 250 zł. Tego rodzaju uchybienie wynikało zapewne z błędnego odczytania postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 5 czerwca 2006 r., zwalniającego powoda częściowo od kosztów sądowych, a mianowicie od wpisu od pozwu ponad kwotę 2 000 zł. Powyższa sentencja była precyzyjna i nie dawała jakichkolwiek podstaw do sugestii, że zakres zwolnienia od kosztów był szerszy i oddziaływał na ograniczenie należności sądowych w przyszłości. Sąd Rejonowy dostosował się w tym zakresie do wniosku powoda z dnia 10 kwietnia 2006 r. (k. 115-116).

Sąd Okręgowy wykazał ponadto w sposób jurydycznie uzasadniony, że w rozpoznawanej sprawie, wszczętej przed 1 lipca 2009 r., obowiązywał art. 130²

§ 3 k.p.c., a to zgodnie z intertemporalnym przepisem art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1571). Zarzuty powoda w tym zakresie nie respektują jednoznacznych przepisów ustawowych, nie mogą być zatem uwzględnione.

Należało w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.) oraz orzec o kosztach postępowania zażaleniowego (art. 98 i 108 § 1 k.p.c.).